

Jagtherrens Skaal

Diana selv med Falk paa Haand,
Kom, som til sin Endymion,
Men ei hun sig bag Skyen dulgte,
Jagtherren hun i Skoven fulgte,
Höit Bössen knalded', Dyret faldt,
Og Eccho gjentog overalt:
:|: »Hör Jagtgudindens stolte Bud:
Jagtherrens Skud er Lykkeskud!« :|:
Den stolte Hjort sank for vor Fod,
Den gav, som Druen her, sit Blod,
Nu Skaalen tömmes maa til Bunden,
Lyd höit vor Sang i Aftenstunden,
Banlyst er evig Savn og Sorg,
De komme ei til *Fredensborg*.
:|: Jagtherrens Skaal, end mangan Gang
Til Jægersang, til Hjertets Sang.:|:
Naar Vint'ren isner Blad og Siv,
En Dröm er da Dryadens Liv,
I Drömme Hornets Klang hun hörer,
Hun veed, hvad sig i Skoven rörer,
Og vil til Sommer, saligt vakt,
Fortælle om vor muntre Jagt,
:|: Höit Blad og Luftning vifter da:
Jagtherren Held! Hurra! Hurra! :|: